

To Landscape

- ett möte mellan norrländska och österrikiska konstnärer

På Örnsköldsviks Kollektiva Konstnärsverkstad håller fyra konstnärer från Wien på att packa ihop sina tillhörigheter. De har befunnit sig i Örnsköldsvik med omnejd i närmare tre veckor. Tillsammans med sex konstnärer från Västernorrland har de tagit in och bearbetat det norrländska landskapet. De arbeten som utförts lämnas kvar i lokalerna. Dessa kommer februari till mars att visas upp i form av en större utställning på Örnsköldsviks konstmuseum. Någon gång under nästkommande år kommer samma grupp konstnärer att återses i Wien för att där genomgå en liknande process. Projektet handlar inte enbart om att konstnärer med olika bakgrunder träffas i varandras hemmiljöer och bygger upp ett kulturellt nätverk. Intresset ligger även i att uppfatta hur den individuella konstnären väljer att förhålla sig till skilda platser. Hur mycket spelar miljön in i valet av angripande och material? Hur arbetar olika konstnärer i miljöer som för dem är obekanta? Nordeuropeisk landsbygd möter Centraleuropeisk storstad.

Vid mitt besök på konstnärsverkstaden träffar jag de österrikiska konstnärerna samt den lokala konstnären Jenny Lundgren. Hon fungerar i sammanhanget även som projektledare. Det är mycket tack vare henne som projektet blev av. Här sammanförs två relativt skilda världar, som för Jenny Lundgren är en del av vardagen. Det är konstnärer hon lärde känna under sin skolning vid *University of Applied Arts* i Wien, som kommit upp till Västernorrland. Efter 12 år i Wien och nu 2 år i Örnsköldsvik har hon lärt känna en hel del konstnärer. Jenny Lundgrens hållning till projektet utgår därför utifrån en vilja att presentera dem för varandra. Under dagarna då de österrikiska konstnärerna varit här har hon framförallt dokumenterat och registrerat hur de reagerat på landskapet de stått inför. Hon vill använda dom som mått. Både i form av deras reaktioner, men även rent fysiskt – hur de förhåller sig till naturen. Om hon väljer att presentera det som fotografi eller teckning, har hon ännu inte bestämt.

Jag lotsas runt i olika delar av konstnärsverkstaden. Heike Schäfer har uteslutande valt att arbeta med träskivor som hon gröpt ur så att reliefer uppstår. Hon har arbetat med text och bild. I verket föreställande en nyplanterad björk, har hon hämtat motivet precis utanför lokalen. Men hon säger samtidigt att motivet skulle kunna vara hämtat från många platser i världen. Det är på samma gång lokalt och universalt. Eva Hradil har även hon valt att arbeta utifrån tanken om mikro- och makrokosmos. I en stor målning, bestående av 49 mindre målardukar, har hon komponerat ett verk som blir ett objekt där materialitet betonas. I det stora landskapet återfinns ett flertal mindre. Hon har utgått från ett antal fotografier hon tagit under vistelsen. Var färg i målningen kan härledas till ett specifikt fotografi. Dessa målas i lager i form av skissartade teckningar. Eva Hradil har även arbetat i grafikverkstaden där hon gjort ett antal silkscreentryck. I de grafiska bladen har hon sammanfört industriella element med kroppsdelar. Det är ett undersökande arbete där de metalliska elementen, i form av lyftkranar från Örnsköldsviks lastkaj, antar hudfärg och kroppsdelar får en mer artificiell färgsättning. Stephan Hafner har arbetat på ett direkt sätt med material han funnit under olika dagsutflykter. Med svart penna på genomskinligt overheadpapper har han även tecknat de miljöer han sett. Det färdiga verket blir konstruktioner av vitmålade grillpinnar och de transparenta teckningarna. Grillpinnarna i trä och själva konstruktionens utformning ger en återkoppling till naturen och trädets grenverk. Om nämnda konstnärer har arbetat på ett direkt sätt med den natur de upplevt har Klaus Joachim Keller arbetat med myten om svensken. I lekfulla små kollage har han kopplat samman wrestlingstjärnor från idolkort med den svenska vikingen. I tre diptyker har slutligen även han tagit in det norrländska landskapet i form av färgsprakande målningar.

Vid mitt besök är det enbart de österrikiska konstnärernas verk jag har möjlighet att se. De svenska konstnärerna – Lars Ahlström, Aino Näslund, Herman Lohe, Jenny Lundgren och Olof Ahlström – kommer att arbeta vidare under veckorna fram till utställningen i februari. Av det jag trots allt får se är det inspirerande med alla varierande uttryck och materialval. Trots spridningen blir det tydligt att allt hör samman. Allas verk genomlysas av en stark nyfikenhet och ett undersökande, trevande förhållningssätt. Det blir intressant att se vad som händer då dessa verk sätts i ett sammanhang där konstnärer arbetar med samma landskap, men där landskapet tillhör vardagen. Så som det gör hos de svenska konstnärerna.

Utställningen på Örnsköldsviks konstmuseum öppnar lördagen den 6 februari 2010.

Text och foto: Ida Rödén